

Butlletí del Consell General

Núm. 8/2018

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de la producció ecològica i dels règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 15*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 19*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 20*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 8 de febrer del 2018, sota el títol **Projecte de llei de la producció ecològica i dels règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de la producció ecològica i dels règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris

Exposició de motius

El sector alimentari andorrà, constituït pel sector de la producció agrària i pel sector de la transformació dels aliments exerceix un rol rellevant en l'economia del país, en la preservació de la qualitat paisatgística de les Valls, en la salvaguarda de la seva diversitat biològica i en el manteniment de les tradicions identitàries vinculades a l'alimentació.

En un context d'eliminació progressiva de les barreres al comerç internacional, és indispensable que el sector alimentari nacional disposi de les eines necessàries per competir amb èxit en els mercats internacionals, amb una atenció especial a la Unió Europea. Aquesta llei neix de la voluntat d'establir una estratègia de posicionament i de dinamització per al sector alimentari. Atesa la dificultat geogràfica per realitzar una producció alimentària a gran escala s'opta per posar l'accent en la qualitat, repte per al qual el país presenta un important potencial.

La llei d'agricultura i ramaderia de l'any 2000 va suposar un pas decidit cap endavant per oferir per primera vegada al sector agroalimentari andorrà la possibilitat de veure reconegudes en el mercat les qualitats singulars dels seus productes a través dels distintius de qualitat controlada. Aquesta llei permetrà que el sector de la transformació dels aliments també pugui disposar d'un sistema de reconeixement de la qualitat dels seus productes, fet que fins l'actualitat quedava reservat a l'àmbit agrari.

Més concretament, aquesta llei defineix per primera vegada, juntament amb els reglaments que la desenvolupin, un marc normatiu propi que regula la producció ecològica i els diferents règims de qualitat, i que participa de la protecció del medi ambient alhora que potencia el patrimoni cultural i gastronòmic. I ho fa amb una vocació clara de futur-alineada amb la legislació vigent a la Unió Europea a fi de facilitar l'accés i la visibilitat dels productes andorrans als mercats europeus gràcies als distintius de qualitat i a la certificació de producció ecològica, que ofereixen informació coneguda, clara i precisa.

Al mateix temps, la notable flexibilitat del marc normatiu definit per aquesta llei, que deixa en bona part en mans dels productors la iniciativa de configuració de nous règims de qualitat, contribuirà de manera decisiva a la necessària diversificació del sector alimentari andorrà i protegirà els productors de possibles pràctiques deslleials.

A més, la llei ha de permetre el reconeixement i l'ús adequat dels productes provinents d'altres països, en especial dels estats membres de la Unió Europea, que siguin considerats com a produccions ecològiques o bé que quedin protegits per algun dels règims de qualitat reconeguts per la mateixa Unió Europea.

Aquesta llei no només aspira a proporcionar un reconeixement i una regulació jurídica a la producció ecològica i a la sotmesa a règims de qualitat, sinó que també vol impulsar-les mitjançant la creació d'ajuts específics que permetin als productors dur a terme una conversió, o transició, que pot ser costosa i que, tanmateix, resulta indispensable per garantir la viabilitat i la fortalesa futures del sector agroalimentari i ser un factor d'ajuda per a la seva necessària transformació.

La llei s'estructura en sis capítols, una disposició derogatòria i dos disposicions finals relatives al desenvolupament reglamentari i l'entrada en vigor de la llei.

El capítol primer, sobre disposicions generals, estableix l'objecte de la llei, l'àmbit d'aplicació i en defineix els termes emprats. Així mateix, estableix la possibilitat de crear un sistema d'ajuts públics als operadors agroalimentaris del país per donar suport a la producció ecològica i els règims de qualitat.

El capítol segon engloba la regulació de la producció ecològica. En aquest sentit, s'estableix la definició de *producció ecològica*, els objectius que persegueix, l'àmbit d'aplicació, així com els principis generals i específics en què es fonamenta. Aquest capítol conclou amb les condicions que s'han de donar per comercialitzar al Principat d'Andorra els productes importats.

El capítol tercer se centra en la regulació dels règims de qualitat dels productes agroalimentaris. Més concretament, es defineixen els règims de qualitat existents a Andorra, així com les denominacions d'origen protegides, les indicacions geogràfiques protegides i les especialitats tradicionals garantides, entre d'altres; els objectius generals que persegueixen, i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol quart defineix el règim d'inspecció i control, tant per a la producció ecològica com per als productes sotmesos a règims de qualitat. En determina quina és l'autoritat competent responsable dels controls establerts per la Llei, i les facultats d'aquesta autoritat i dels organismes de control que l'auxilien, o la poden auxiliar, en aquesta funció. Finalment, es recullen les mesures cautelars que es poden aplicar davant de les irregularitats detectades.

El capítol cinquè estableix el règim sancionador i les conductes constitutives d'infracció administrativa, així com les sancions imposables, d'acord amb els principis de legalitat i proporcionalitat.

Finalment, el capítol sisè estableix el règim de taxes que l'autoritat competent percebrà en el moment d'emetre i lliurar les autoritzacions i les certificacions oficials que es troben en l'àmbit d'aplicació de la Llei, i en fixa l'import unitari.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és:

1. Establir les bases per al desenvolupament sostenible de productes agraris procedents de l'agricultura, inclosa l'aqüicultura, i la transformació posterior per ser comercialitzats per al consum.
2. Regular els distintius d'origen i de qualitat dels productes agroalimentaris.
3. Proveir els productors agroalimentaris de les eines adequades perquè informin degudament els compradors i els consumidors de les característiques i qualitats singulars dels seus productes.
4. Contribuir a garantir la competència lleial per als agricultors i productors del sector agroalimentari.
5. Contribuir a garantir la protecció dels drets i dels interessos legítims de productors, compradors i consumidors, inclòs l'accés a informació fiable sobre

els productes i el respecte dels drets de propietat intel·lectual.

6. Regular la inspecció, el control i el règim sancionador.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta Llei s'aplica a totes les actuacions que es duen a terme en el territori andorrà, en l'àmbit de la producció ecològica i en relació amb els distintius d'origen i de qualitat dels productes agraris i alimentaris.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Etapes de producció, preparació i distribució: qualsevol etapa des de la producció primària d'un producte ecològic fins al seu emmagatzematge, transformació, transport, venda i subministrament al consumidor final, i, si escau, l'etiquetatge, la publicitat, la importació, l'exportació i les activitats de subcontractació.
2. Ecològic: procedent de la producció ecològica o relatiu a la producció ecològica.
3. Operador: persona física o jurídica encarregada de vetllar pel compliment dels requisits d'aquesta Llei en el marc de les activitats ecològiques que realitza.
4. Producció vegetal: producció de productes vegetals agraris, inclosa la recol·lecció de productes vegetals salvatges amb finalitats comercials.
5. Producció ramadera: producció d'animals domèstics terrestres o d'animals terrestres domesticats (inclosos els insectes) amb finalitats comercials.
6. Aqüicultura: cria o cultiu d'organismes aquàtics mitjançant tècniques encaminades a augmentar-ne la producció més enllà de les capacitats naturals del medi; aquests organismes són propietat d'una persona física o jurídica al llarg de tota la fase de cria o cultiu i fins al moment de la recol·lecció.
7. Conversió: transició de l'agricultura no ecològica a l'agricultura ecològica durant un període de temps determinat, durant el qual s'apliquen les disposicions relatives a la producció ecològica.
8. Preparació: operacions de conservació i/o transformació de productes ecològics (inclosos el sacrifici i l'espejament), així com l'envasat, etiquetatge i/o modificacions de l'etiquetatge relatives al mètode de producció ecològica.
9. Aliment: s'entén per *aliment* o *producte alimentari* tota substància o producte, transformat, parcialment transformat o no transformat, destinat a ser ingerit o raonablement susceptible de ser ingerit per l'ésser humà. Aquest terme inclou les begudes, els xiclets i qualsevol altra substància, inclosa l'aigua, ja sigui de

consum directe (aigua de consum humà) o bé integrada intencionadament en els productes alimentaris durant la seva fabricació, preparació o tractament. No es consideren aliments els pinsos, els animals vius –excepte quan estan preparats per ser comercialitzats per al consum humà–, les plantes abans de la collita, els medicaments, els cosmètics, el tabac i els productes del tabac, els estupefaents i les substàncies psicòtropes, els residus i els contaminants.

10. Pinso: qualsevol substància o producte, inclosos els additius, transformat, no transformat o parcialment transformat, destinat a l'alimentació dels animals per via oral.

11. Comercialització: tinença d'aliments o pinsos a fi de comercialitzar-los. Inclou l'oferta de venda o de qualsevol altra forma de transferència, a títol gratuït o oneros, així com la venda, distribució i qualsevol altra forma de transferència.

12. Etiquetatge: qualsevol terme, paraula, detall, marca registrada, marca comercial, nom comercial, imatge o símbol situat en qualsevol envàs, document, avís, etiqueta, placa, anell o collar, relatius a un producte o que l'acompanyin.

13. Producte alimentari envasat: unitat de venda destinada a ser presentada sense transformació ulterior al consumidor final i a establiments de restauració, constituïda per un producte alimentari i el seu embalatge, el qual ha estat condicionat abans de ser posat a la venda, amb independència de si l'embalatge cobreix el producte íntegrament o només parcial, però de tal manera que el contingut no pugui ser modificat sense obrir o modificar l'embalatge.

14. Publicitat: tota representació adreçada al públic, per qualsevol mitjà que no sigui l'etiquetatge, que tingui com a objectiu cercar o que sigui capaç d'influir i afaïçonar l'actitud, les opinions i els comportaments a fi de promoure directament o indirectament la venda de productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat.

15. Ingredient: qualsevol substància, additius inclosos, emprada en la fabricació o preparació d'un producte alimentari i encara present en el producte acabat, encara que sigui en forma modificada.

a) Quan un ingredient del producte alimentari hagi estat elaborat a partir de diversos ingredients, aquests darrers són considerats ingredients del producte en qüestió.

b) No obstant això, no es consideren ingredients:

i. Els components d'un ingredient que n'han estat temporalment separats durant el procés de fabricació i reintroduïts posteriorment, però sense excedir la seva proporció original.

ii. Els additius:

- La presència dels quals en un determinat producte alimentari es degui exclusivament al fet que en continguin un o més ingredients del referit producte alimentari, sempre que no compleixin una funció tecnològica en el producte acabat.

- Que siguin emprats com a coadjuvants tecnològics.

iii. Les substàncies emprades en quantitats estrictament necessàries com a dissolvents o com a suports per a additius i aromes.

16. Organisme modificat genèticament (OMG): l'organisme, amb excepció dels éssers humans, el material genètic del qual ha estat modificat d'una manera que no es produeix naturalment en l'aparellament ni en la recombinació natural. Segons aquesta definició:

a) Es produeix una modificació genètica sempre que s'emprin, com a mínim, les tècniques següents:

i. Tècniques de recombinació de l'àcid nucleic que incloguin la formació de combinacions noves de material genètic mitjançant la inserció de molècules d'àcid nucleic –obtingudes per qualsevol mitjà fora d'un organisme– en un virus, plasmidi bacterià o un altre sistema de vector i la incorporació en un organisme hoste en el qual no apareguin de forma natural, però on puguin continuar reproduint-se.

ii. Tècniques que comportin la incorporació directa en un organisme de material hereditari preparat fora de l'organisme, incloses la microinjecció, la macroinjecció i la microencapsulació.

iii. Tècniques de fusió de cèl·lules (inclosa la fusió de protoplast) o d'hibridació en les quals es formin cèl·lules vives amb combinacions noves de material genètic mitjançant la fusió de dos o més cèl·lules emprant mètodes que no es produeixen naturalment.

b) Es considera que les tècniques següents no ocasionen una modificació genètica, amb la condició que no suposin la utilització de molècules d'àcid nucleic recombinant ni d'organismes modificats genèticament obtinguts mitjançant tècniques o mètodes diferents dels següents:

i. Fecundació in vitro.

ii. Conjugació, transducció, transformació o qualsevol altre procés natural.

iii. Inducció poliploide.

17. Obtingut a partir d'OMG: derivat totalment o parcialment d'OMG però sense contenir o estar compost d'OMG.

18. Productes obtinguts mitjançant OMG: derivats en què s'ha utilitzat OMG com a darrer organisme viu del procés de producció, però sense contenir OMG ni haver estat obtinguts a partir d'OMG.

19. Additiu per a l'alimentació per a animals: substàncies, microorganismes i preparats diferents de les matèries primeres per a pinsos i de les premescles, que s'afegeixen intencionadament als pinsos o a l'aigua amb la finalitat d'influir positivament en les característiques del pinso; influir positivament en les característiques dels productes animals; influir positivament en el color de les aus i peixos; satisfer les necessitats alimentàries dels animals; influir positivament en les repercussions mediambientals de la producció animal; influir positivament en la producció, l'activitat o el benestar dels animals, especialment actuant en la flora gastrointestinal o la digestibilitat dels pinsos, o tenir un efecte coccidiostàtic o histomonostàtic.

20. Coadjuvant tecnològic: tota substància no consumida com a ingredient alimentari, utilitzada de forma deliberada en la transformació de les matèries primeres, aliments o els seus ingredients, per aconseguir un determinat objectiu tecnològic durant el tractament o la transformació i el resultat del qual pot ser la presència no intencionada però tècnicament inevitable de residus de la substància o dels seus derivats en el producte final, sempre que aquests residus no representin un risc per a la salut ni tinguin un efecte tecnològic en el producte final.

21. Agrupació de productors: qualsevol associació, independentment de la seva forma jurídica, que es trobi composta principalment per productors i transformadors que treballin amb un mateix producte.

22. Tradicional: l'ús demostrable d'un producte i del seu mètode de producció o recepta en el mercat local, durant un període de temps que permeti la seva transmissió entre generacions diferents; aquest període ha de ser almenys de 30 anys.

23. Característica específica: pel que fa a un producte, aquelles qualitats de producció que el distingeixen clarament d'altres productes similars de la mateixa categoria.

24. Termes genèrics: els noms dels productes que, malgrat referir-se al lloc, la regió o el país on es produeixen o comercialitzen originalment, hagin esdevingut el nom comú d'aquests productes.

25. Etapa de producció: la producció, la transformació o l'elaboració.

26. Productes transformats: els productes alimentaris obtinguts de la transformació de productes sense transformar. Els productes transformats poden contenir ingredients que siguin necessaris per a la seva fabricació o per dotar-los de característiques específiques.

27. Autoritat competent: l'autoritat pública responsable de l'organització dels controls oficials en

l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

28. Autoritat de control: l'òrgan administratiu a qui l'autoritat competent assigni, totalment o parcialment, les competències d'inspecció i certificació en l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

29. Organisme de control: entitat de caràcter privat que actua amb independència i que du a terme la inspecció i la certificació en l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

Article 4. Autoritat competent

A l'efecte d'aquesta Llei, s'estableix com a autoritat competent el ministeri encarregat de l'agricultura i la ramaderia.

Article 5. Ajuts a la producció ecològica i a la producció subjecta a règims de qualitat

L'autoritat competent pot proposar al Govern atorgar ajuts per fomentar pràctiques que permetin obtenir productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat, als titulars d'explotacions agràries i d'empreses operadores destinades a la producció de productes ecològics o subjectes a règims de qualitat, d'acord amb les condicions i els criteris d'atorgament establerts reglamentàriament.

Capítol segon. Producció ecològica

Article 6. Qualificació de producció ecològica

Per *producció ecològica* s'entén l'ús de mètodes de producció d'acord amb les normes establertes en aquest capítol i en cadascuna de les etapes de producció, preparació i distribució.

Article 7. Fonaments de la producció ecològica

La producció ecològica es basa en els fonaments generals següents:

1. Assegurar un sistema viable de gestió agrària que:
 - a) Respecti els sistemes i els cicles naturals i preservi i millori la qualitat del sòl, l'aigua, les plantes, els animals i l'equilibri existent entre ells.
 - b) Contribueixi a mantenir el grau més elevat possible de biodiversitat.
 - c) Asseguri un ús responsable de l'energia i dels recursos naturals com l'aigua, el sòl, les matèries orgàniques i l'aire.

d) Compleixi rigorosament les normes de benestar animal i respongui a les necessitats de comportament pròpies de cada espècie.

2. Obtenir productes d'alta qualitat.

3. Obtenir una varietat àmplia d'aliments i altres productes agrícoles que donin resposta a la demanda dels consumidors de productes obtinguts mitjançant processos que no perjudiquin el medi ambient, la salut humana, la salut i el benestar dels animals ni la salut vegetal.

Article 8. Objectius i principis de la producció ecològica

1. Els objectius i principis comuns relatius a la producció ecològica s'apliquen a:

a) Totes les etapes de producció, preparació i distribució dels productes ecològics i els controls.

b) L'ús en l'etiquetatge i en la publicitat d'indicacions que es refereixin a la producció ecològica.

2. La consideració de producció ecològica s'aplica als productes següents procedents de l'agricultura (aqüicultura inclosa) que es comercialitzin o que es destinin a la comercialització:

a) Productes agraris vius o no transformats.

b) Productes agraris transformats destinats a l'alimentació humana.

c) Pinsos.

d) Material de reproducció vegetativa i llavors per al conreu.

Els productes de la caça i de la pesca d'animals salvatges no són considerats de producció ecològica.

La consideració de producció ecològica s'aplica també als llevats destinats a l'alimentació humana o animal, i a tot operador que participi en activitats en qualsevol etapa de la producció, preparació i distribució relatives als productes llistats en aquest apartat.

3. Les disposicions en matèria de producció ecològica s'apliquen sense perjudici d'altres normes relatives als productes especificats en aquest article, com ara les disposicions que regulen la producció, la preparació, la comercialització, l'etiquetatge i el control, inclosa la legislació en matèria de productes alimentaris i nutrició animal.

Article 9. Principis generals de la producció ecològica

La producció ecològica es defineix d'acord amb els principis següents:

1. El disseny i la gestió adequada dels processos biològics basats en sistemes ecològics que utilitzin

recursos naturals propis del sistema mitjançant mètodes que:

a) Utilitzin organismes vius i mètodes de producció mecànics.

b) Desenvolupin conreus i una producció ramadera vinculada al sòl o una aqüicultura que respecti el principi de l'explotació sostenible de la pesca.

c) Excloguin l'ús d'organismes modificats genèticament (en endavant, OMG) i de productes produïts mitjançant OMG o a partir d'OMG, excepte en medicaments d'ús veterinari.

d) Excloguin l'ús de la radiació ionitzant com a tractament dels aliments, dels aliments per a animals o de les matèries primeres utilitzades en els aliments o en els aliments per a animals.

e) Estiguin basats en l'avaluació de riscos i en l'aplicació, si escau, de mesures cautelars i preventives.

2. La limitació de l'ús de mitjans externs. En cas de necessitat o si no s'apliquen els mètodes i les pràctiques adequats de gestió esmentades en l'apartat 1, aquests mitjans es limiten a:

a) Mitjans procedents de la producció ecològica.

b) Substàncies naturals o derivades de substàncies naturals.

c) Fertilitzants minerals de baixa solubilitat.

3. L'estricta limitació de l'ús de mitjans de síntesi en casos excepcionals quan:

a) No existeixin les pràctiques adequades de gestió.

b) Els mitjans externs esmentats a l'apartat 2 no es trobin disponibles en el mercat.

c) L'ús dels mitjans externs esmentats a l'apartat 2 contribueixin a provocar efectes mediambientals inacceptables.

4. L'adaptació, en el cas que sigui necessària i en el marc d'aquesta Llei, de les normes de la producció ecològica tenint en compte la situació sanitària, les diferències climàtiques regionals així com les condicions, les etapes de desenvolupament i les pràctiques agrícoles i ramaderes específiques locals.

Article 10. Principis específics en matèria agrària

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció ecològica es fonamenta en els principis específics següents:

1. El manteniment i l'increment de la vida i de la fertilitat naturals del sòl, l'estabilitat i la biodiversitat del sòl, la prevenció i la lluita contra la compactació i l'erosió del sòl, i la nutrició dels vegetals amb nutrients que provenguin principalment de l'ecosistema edàfic.

2. La reducció al mínim de l'ús de recursos no renovables i de mitjans de producció aliens a l'explotació.

3. El reciclatge del rebuig i dels subproductes d'origen vegetal i animal com a recursos per a la producció agrícola i ramadera.

4. La consideració de l'equilibri ecològic local en adoptar les decisions relatives a la producció.

5. El manteniment de la salut animal mitjançant el reforçament de les defenses immunològiques naturals de l'animal, així com la selecció de races i pràctiques zootècniques apropiades.

6. El manteniment de la salut dels vegetals mitjançant mesures preventives, com l'elecció d'espècies i varietats apropiades resistents als paràsits i a les malalties, les rotacions apropiades de conreus, els mètodes mecànics i físics i la protecció dels enemics naturals de les plagues.

7. La pràctica d'una producció ramadera adaptada al terreny i vinculada al sòl.

8. El manteniment d'un nivell elevat de benestar animal que respecti les necessitats pròpies de cada espècie.

9. L'obtenció dels productes de la ramaderia ecològica d'animals criats en explotacions ecològiques des del seu naixement i durant tota la seva vida.

10. L'elecció de les races tenint en compte la capacitat dels animals per adaptar-se a les condicions locals, la seva vitalitat i la seva resistència a les malalties o als problemes sanitaris.

11. L'alimentació del bestiar amb pinso ecològic compost per ingredients procedents de l'agricultura ecològica i substàncies naturals no agràries.

12. L'aplicació de pràctiques ramaderes que milloren el sistema immunitari i reforcen les defenses naturals contra les malalties, amb inclusió d'exercici regular i accés a zones obertes a l'aire lliure i a zones de pastura, si escau.

13. L'exclusió de la cria d'animals poliploides induïda artificialment.

14. El manteniment, en la producció aquícola, de la biodiversitat dels ecosistemes naturals aquàtics, la salut del medi aquàtic al llarg del temps i la qualitat de l'ecosistema aquàtic i terrestre circumdant.

15. L'alimentació dels organismes aquàtics amb pinso procedent de l'explotació sostenible de pesqueries o amb pinso ecològic compost d'ingredients procedents de l'agricultura ecològica i substàncies naturals no agràries. S'entén per explotació sostenible de pesqueries la que s'efectua sobre una població, de forma que no es perjudiqui la seva explotació futura i

no repercuteixi negativament en els ecosistemes marins.

Article 11. Principis específics aplicables a la transformació d'aliments ecològics

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció d'aliments ecològics transformats es basa en els principis específics següents:

1. La producció d'aliments ecològics a partir d'ingredients agraris ecològics, excepte quan no es disposi en el mercat d'ingredients en la seva variant ecològica.

2. La restricció al mínim d'additius alimentaris, d'ingredients no ecològics que tinguin funcions fonamentalment tècniques i sensorials, així com oligoelements i coadjuvants tecnològics, de forma que s'utilitzin en la menor mesura possible i únicament en el cas de necessitat tecnològica essencial o amb finalitats nutricionals concretes.

3. L'exclusió de les substàncies i dels mètodes de transformació que puguin induir a l'error sobre la verdadera naturalesa del producte.

Article 12. Principis aplicables a la transformació de pinsos ecològics

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció de pinsos ecològics transformats es basa en els principis específics següents:

1. La producció de pinsos ecològics a partir de matèries primeres ecològiques per a l'alimentació animal, exceptuant el cas que no es disposi en el mercat de matèries primeres per a l'alimentació animal en la seva variant ecològica.

2. La restricció al mínim dels additius per a l'alimentació animal, així com de coadjuvants tecnològics, i permetent-los únicament en cas de necessitat tecnològica o zootècnica essencial o per motius concrets de nutrició.

3. L'exclusió de les substàncies i dels mètodes de transformació que puguin induir a l'error sobre la verdadera naturalesa del producte.

4. La transformació dels pinsos amb cura, preferiblement utilitzant mètodes biològics, mecànics i físics.

Article 13. Importació de productes ecològics que presentin garanties equivalents

1. Els productes importats poden comercialitzar-se al Principat d'Andorra com a productes ecològics a condició que:

a) S'hagin produït de conformitat amb normes equivalents a les establertes en aquesta Llei i en el seu desenvolupament reglamentari.

b) Els operadors hagin estat sotmesos a mesures de control d'una eficàcia equivalent a les que regeixen al Principat d'Andorra i aquestes mesures de control hagin estat aplicades de forma permanent i efectiva.

c) En totes les etapes de producció, preparació i distribució dutes a terme en el país d'importació, els operadors hagin sotmès les seves activitats a un règim de control reconegut o a una autoritat o organisme de control reconeguts de conformitat amb l'apartat 2.

d) En el cas que l'equivalència amb la normativa no quedi clarament establerta, el producte estigui emparat per un certificat de control expedit per les autoritats competents, les autoritats o organismes de control del país d'importació o per una autoritat o organisme de control reconeguts de conformitat amb l'apartat 2, que confirmin que el producte compleix les condicions establertes en aquest apartat.

El certificat a què fa referència aquest apartat acompanya les mercaderies fins als locals del primer destinatari; posteriorment, l'importador manté el certificat a disposició de l'autoritat o organisme de control durant un període mínim de dos anys. Aquests certificats físics poden ser substituïts; quan sigui tècnicament possible, per mitjans documentals electrònics equivalents.

2. El Govern, a proposta de l'autoritat competent i de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, pot reconèixer els països que disposin d'un sistema de producció que compleixi amb uns principis i unes normes de producció equivalents als que s'estableixen en aquest capítol i que disposin de mesures de control l'eficàcia de les quals sigui equivalent a l'establerta per la normativa vigent. Igualment, el Govern, a proposta de l'autoritat competent i de conformitat amb el procediment establert reglamentàriament, pot reconèixer les autoritats i els organismes de control competents per realitzar controls i emetre certificats en aquests països segons les finalitats de l'apartat 1. El Govern pot elaborar i publicar una llista d'aquests països, així com d'aquestes autoritats i organismes de control.

Article 14. Conversió

Les explotacions que inicien una activitat de producció ecològica són sotmeses a un període de conversió determinat reglamentàriament i tenint en compte factors específics segons el tipus de cultiu o de producció animal.

Capítol tercer. Règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris

Article 15. Marc d'aplicació

Els règims de qualitat s'apliquen als productes agraris i alimentaris destinats al consum humà que compleixin els requisits de les lletres *a* o *b* de l'apartat 2 de l'article 17.

Article 16. Consideració de producte subjecte al règim de qualitat

Per *règims de qualitat* s'entén el conjunt de disposicions que atorguen protecció jurídica aels productes agraris o alimentaris d'acord amb l'establert en aquest capítol.

Article 17. Fonaments de la regulació dels règims de qualitat

La regulació del règim de qualitat persegueix els objectius generals següents:

1. Proveir els productors agrícoles i alimentaris de les eines adequades perquè informin adequadament els compradors i consumidors dels mètodes de producció i les característiques de qualitat dels seus productes, i garantir d'aquesta manera:

a) Una competència lleial per als agricultors i productors agrícoles i d'aliments que presentin característiques i atributs amb valor afegit.

b) L'accés dels compradors i dels consumidors a informació fiable relativa a aquests productes.

c) El respecte dels drets de propietat intel·lectual.

2. Els règims de qualitat s'estableixen com a base per identificar i, si escau, protegir noms i termes que indiquin o descriguin en particular productes agraris i productes alimentaris amb:

a) Característiques que confereixin valor afegit.

b) Atributs que aportin valor afegit com a conseqüència de les tècniques agràries o dels mètodes de transformació utilitzats per a la seva producció, o del seu lloc de producció o de comercialització.

Article 18. Denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides

1. S'entén per *denominació d'origen protegida* el nom que identifica un producte que:

a) Sigui originari d'un lloc, regió o zona geogràfica determinat.

b) Disposi d'unes qualitats o d'uns trets distintius que es deuen exclusivament o fonamentalment a un medi geogràfic particular i que, alhora, es caracteritza per uns factors naturals i humans que li són inherents.

c) Sigui produït, transformat i elaborat en el lloc o la zona geogràfica que dona nom a la denominació.

2. S'entén per *indicació geogràfica protegida* el nom que identifica un producte que:

a) Sigui originari d'un lloc, regió o zona geogràfica determinat.

b) Gaudeixi d'una qualitat determinada, una reputació o una altra característica que pugui essencialment atribuir-se al seu origen geogràfic.

c) Sigui almenys produït, transformat o elaborat en el lloc o la zona geogràfica definida.

3. L'autoritat competent o l'agrupació de productors concernida poden adreçar a la Comissió Europea la demanda de registre d'una denominació d'origen o d'una indicació geogràfica protegida. El procediment s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

Article 19. Caràcter genèric i conflictes amb noms de varietats vegetals i races animals, amb homònims i marques

1. Els termes genèrics no poden registrar-se com a denominacions d'origen protegides ni com a indicacions geogràfiques protegides.

2. Tampoc poden registrar-se com a denominació d'origen ni com a indicació geogràfica un nom que entri en conflicte amb el nom d'una varietat vegetal o d'una raça animal i que pugui induir els consumidors a l'error quant al veritable origen del producte.

3. Qualsevol nom que sigui proposat per registrar i que sigui totalment o parcialment homònim d'algun altre nom que ja es trobi inscrit en el Registre de Denominacions d'Origen i d'Indicacions Geogràfiques Protegides no pot ser registrat excepte si a la pràctica es poden distingir suficientment les condicions d'ús tradicional i local, així com la presentació de l'homònim registrat en segon lloc i del que ja consta en el Registre, tenint en compte la necessitat de garantir un tracte equitatiu als productors involucrats i de no induir els consumidors a l'error.

4. No es pot registrar una denominació homònima que indueixi els consumidors a creure erròniament que els productes són originaris d'un altre territori, malgrat que pugui ser exacta pel que fa al territori, la regió o la localitat de què són realment originaris els productes en qüestió.

5. Els noms que es proposin per registrar com a denominació d'origen o indicació geogràfica no poden registrar-se quan, tenint en compte la reputació i notorietat d'una marca i el temps durant el qual aquesta marca hagi estat utilitzada, aquest registre pugui induir els consumidors a l'error sobre la veritable identitat del producte.

Article 20. Agrupacions de productors

1. Les agrupacions de productors, com a entitats legalment constituïdes, tenen per objecte la representació, el foment, la defensa, la garantia, la promoció i la gestió de les demandes de registre de les denominacions d'origen, les indicacions geogràfiques protegides o les especialitats tradicionals garantides.

2. L'autoritat competent reconeix i fa pública la relació d'aquestes entitats i hi pot convenir la realització conjunta d'activitats d'interès general i comú.

Article 21. Especialitats tradicionals garantides

S'estableix un règim d'especialitats tradicionals garantides per protegir els mètodes de producció i les receptes tradicionals ajudant els productors de productes tradicionals a comercialitzar els seus productes i a informar els compradors i els consumidors dels atributs que confereixen valor afegit a les seves receptes i als seus productes tradicionals.

Article 22. Concepte i criteris

1. S'entén per especialitat tradicional garantida la certificació de característiques específiques que reconeix, mitjançant el registre, la composició tradicional d'un producte o aliment sempre que:

a) Sigui el resultat de l'aplicació d'un mètode de producció, transformació o composició que correspongui a la pràctica tradicional.

b) Estigui produït amb matèries primeres o ingredients que siguin els utilitzats tradicionalment.

2. Perquè un nom sigui admès per registrar-lo com a especialitat tradicional garantida ha de complir un dels requisits següents:

a) Haver-se utilitzat tradicionalment per referir-se a aquest producte específic, o

b) Identificar el caràcter tradicional o específic del producte.

3. Amb l'objectiu de distingir productes comparables o productes que comparteixen un nom idèntic o similar, en cas que durant el procediment de recurs quedi demostrat que el nom també s'utilitza en un altre país, la resolució que s'adopti sobre el registre pot estipular que el nom de l'especialitat tradicional garantida vagi acompanyat de la menció *Elaborat segons la tradició de*, immediatament seguida del nom d'Andorra o del territori corresponent.

4. L'autoritat competent o l'agrupació de productors concernida, poden adreçar a la Comissió Europea la demanda de registre d'una especialitat tradicional garantida. El procediment s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

Article 23. Productes de qualitat controlada

Es considera *producte de qualitat controlada* el que compleix una sèrie de requisits específics establerts reglamentàriament que li aportin valor afegit. Aquests requisits fan referència a les característiques finals del producte o als seus processos de producció o de transformació.

Article 24. Termes de qualitat facultatius

S'estableix un règim de termes de qualitat facultatius per facilitar als productors la comunicació de les característiques i els atributs dels productes agraris i alimentaris que aportin un valor afegit.

Article 25. Termes descriptius

1. Es crea el terme descriptiu *Producte d'Andorra*, que es pot utilitzar en els productes d'origen agrícola o ramader, criats o conreats a Andorra i destinats al consum humà, així com en qualsevol producte alimentari els ingredients essencials del qual i que en defineixen les característiques específiques siguin obtinguts en el territori del Principat d'Andorra, sempre que els processos d'elaboració es desenvolupin íntegrament en territori andorrà.

2. Es crea el terme descriptiu *Producte elaborat a Andorra*, que es pot utilitzar per a qualsevol producte alimentari obtingut mitjançant processos d'elaboració que suposin un grau de transformació suficient i que es desenvolupin íntegrament en el territori del Principat d'Andorra utilitzant matèries primeres que procedeixin majoritàriament de fora del territori andorrà.

3. El Govern, a proposta de l'autoritat competent, pot autoritzar la creació i establir els mecanismes de control de termes descriptius addicionals, d'ús individual o col·lectiu, amb l'objectiu de diferenciar els productes d'Andorra o els productes elaborats a Andorra de productes similars amb què comparteixen mercat.

Capítol quart. Règim d'inspecció i control**Article 26. Sistema d'inspecció i control**

Les actuacions d'inspecció i control tenen com a objectiu garantir que els productes ecològics i els sotmesos a règims de qualitat siguin conformes al que estableixen aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

Article 27. Marc d'aplicació

Les disposicions d'aquest capítol s'apliquen a la producció ecològica i als règims de qualitat i s'estenen a totes les etapes de la producció, transformació i comercialització d'aquests productes.

Article 28. Adhesió al sistema de control

Els operadors que realitzin activitats ecològiques en qualsevol etapa ho han de notificar a l'autoritat competent. Aquests operadors accepten a partir d'aquest moment ser sotmesos al sistema de control establert en aquesta Llei.

Article 29. Autoritat de control

El Govern, a proposta de l'autoritat competent, determina reglamentàriament la composició de l'òrgan interministerial a qui delega les competències de control i que està compost com a mínim per un titular i un suplent tècnics experts en els àmbits de la producció agrària, la seguretat alimentària, el comerç i el consum.

Article 30. Relació entre l'autoritat competent i l'autoritat de control

1. L'autoritat de control trameta a l'autoritat competent, com a molt tard el 31 de març de cada any, una llista dels operadors que es trobaven subjectes als seus controls el 31 de desembre de l'any anterior. Aquesta llista ha d'anar acompanyada d'una memòria de les activitats de control efectuades durant l'any anterior.

2. L'autoritat de control garanteix que s'apliqui als operadors sotmesos a control, com a mínim, les mesures de control definides en el procediment referit a la lletra a de l'apartat 3 de l'article 32.

Article 31. Acreditació d'organismes de control

1. El Govern, a proposta de l'autoritat competent, autoritza a operar els organismes de control que compleixin els requisits establerts a l'apartat 4 de l'article 32.

2. Aquesta acreditació té una validesa de tres anys.

Article 32. Delegació per part de l'autoritat competent a organismes de control

1. L'autoritat competent pot delegar en un o diversos organismes de control l'execució de tasques específiques relacionades amb la inspecció i els controls oficials dels productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat.

2. En cas de delegació, l'autoritat competent elabora una descripció precisa de les funcions que l'organisme de control pot exercir i en quines condicions, i fa publicitat d'aquesta delegació.

3. Per autoritzar la delegació de funcions en un organisme de control, l'autoritat competent ha de tenir en compte els criteris següents:

a) El procediment normalitzat de control, on constin detalladament les mesures de control que l'organisme de control es compromet a aplicar als

operadors sotmesos al seu control i les mesures cautelars que preveu proposar en cas d'irregularitats.

b) Les mesures que l'organisme de control proposi i la tipificació de les irregularitats que detecti.

4. L'organisme de control en el qual es deleguin les funcions d'inspecció o de control ha de complir els requisits següents:

a) Disposar dels coneixements i competències tècnics, dels equipaments i de la infraestructura necessaris per exercir les funcions encomanades.

b) Disposar de personal suficient amb la qualificació i l'experiència adequades per a l'exercici de les funcions encomanades.

c) Ser imparcial i no presentar conflictes d'interès en relació amb l'exercici de les funcions que se li deleguin.

d) Estar acreditat en virtut de la norma ISO 17065 o de la norma que la substitueixi pel que fa a la certificació de productes, processos i serveis.

e) Disposar de les autoritzacions administratives necessàries per al desenvolupament de l'activitat de control.

5. L'organisme de control ha de comunicar a l'autoritat competent, anualment o quan així ho requereixi aquesta darrera, el resultat dels controls realitzats. En el cas que aquests controls indiquin algun incompliment, l'organisme de control ha d'informar-ne l'autoritat competent de manera immediata.

6. L'autoritat competent i l'organisme de control han d'estar coordinats de manera eficaç.

7. L'autoritat competent no pot delegar en l'organisme de control les funcions següents:

a) La supervisió i auditoria d'altres organismes de control.

b) Les competències per concedir excepcions a les normes de producció.

8. L'autoritat competent organitza auditories o inspeccions als organismes de control. En cas que es constati un exercici inadequat de les funcions que se'ls hagi delegat, l'autoritat competent pot suspendre la delegació de poders. Si l'organisme de control no adopta les mesures correctores oportunes i adequades, l'autoritat competent retira la delegació amb la màxima celeritat.

9. L'autoritat competent ha de vetllar per:

a) Garantir que els controls realitzats per l'organisme de control siguin objectius i independents.

b) Verificar l'eficàcia dels controls.

c) Tenir coneixement de tota irregularitat o infracció detectada i les mesures correctores aplicades.

d) Retirar la delegació atorgada a un organisme de control que deixi de complir els requisits establerts o que no compleixi els controls que ha de realitzar.

10. Els organismes de control han de trametre a l'autoritat competent, com a molt tard el 31 de març de cada any, una llista dels operadors que es trobaven subjectes als seus controls el 31 de desembre de l'any anterior. Aquesta llista ha d'anar acompanyada d'un informe de les activitats de control realitzades durant l'any anterior.

11. Els organismes de control permeten l'accés de l'autoritat competent a les seves oficines i instal·lacions i proporcionen tota la informació i assistència que les autoritats considerin necessària per al compliment de les seves funcions.

12. Els organismes de control garanteixen l'aplicació als operadors sotmesos a control, com a mínim, de les mesures cautelars i de control definides en el procediment referit a la lletra *a* de l'apartat 3.

Article 33. Mesures cautelars

1. En l'exercici de la funció inspectora i de control es pot proposar l'adopció de mesures cautelars. Aquesta proposta ha de constar en l'acta corresponent, on cal argumentar les raons, degudament justificades. Per no perjudicar la lliure circulació de béns, la llibertat d'empresa o qualsevol altre dret afectat, aquestes mesures cautelars han de ser proporcionades amb la irregularitat detectada i s'han de mantenir durant el temps estrictament necessari per efectuar les diligències pertinents o, en el cas que la no conformitat sigui esmenable, durant el temps necessari per eliminar el fet que va motivar l'actuació, cosa que ha de verificar el personal que fa les funcions inspectores.

2. Les mesures cautelars, autoritzades per l'autoritat competent, poden consistir en:

a) La immobilització dels productes agroalimentaris, les matèries o els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

b) El control previ dels productes que es pretenguin comercialitzar.

c) La paralització dels vehicles en els quals es transportin productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

d) La retirada del mercat de productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

e) La suspensió temporal del funcionament d'una àrea, un element o una activitat de l'establiment inspeccionat.

f) La suspensió provisional de la comercialització, la compra o l'adquisició de productes agroalimentaris o

matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

3. Les mesures cautelars adoptades inicialment no poden durar més d'un mes i han de ser confirmades, modificades o aixecades per l'autoritat competent. Les mesures cautelars perden la seva eficàcia si transcorregut aquest termini no es produeix un pronunciament exprés.

4. Les mesures cautelars poden ser objecte dels recursos administratius que regula la normativa.

Capítol cinquè. Règim sancionador

Article 34. *Infraccions*

Són infraccions administratives en matèria de producció agroalimentària ecològica i acollida a règims de qualitat l'incompliment de les normes vigents relatives a la producció, l'elaboració, la transformació, la importació, l'etiquetatge i la comercialització d'aquests productes; aquestes infraccions es classifiquen com a lleus, greus o molt greus.

Article 35. *Infraccions lleus*

Són infraccions lleus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. La no presentació dels registres o la documentació quan siguin requerits per al control en el marc de les actuacions d'inspecció i control, sempre que es consideri una omisió de caràcter ocasional.

2. Les inexactituds o els errors de quantitat de caràcter ocasional en els registres, els documents d'acompanyament, les declaracions o en general en la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la correcta no superi el cinc per cent.

3. El retard en les anotacions dels registres, la presentació de declaracions i en general la documentació que sigui preceptiva quan no hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què hagués hagut de practicar-se el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació, sempre que es consideri un error o omisió de caràcter ocasional.

4. La falta de comunicació de qualsevol variació que afecti les dades subministrades en el moment de la inscripció en els registres oficials, quan no hagi transcorregut més d'un mes des que hagi acabat el termini fixat.

5. El subministrament incomplet a l'autoritat competent, a l'autoritat de control o a l'organisme de control d'informació o documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control.

6. L'expressió en forma diferent de la indicada en el respectiu plec de condicions o en la normativa específica d'indicacions obligatòries o facultatives en l'etiquetatge o en la presentació dels productes regulats en aquesta Llei, ja siguin inexactituds, errades o omissions.

7. L'aplicació de forma diferent de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o transformació de productes regulats en aquesta Llei, sempre que no afectin la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes.

8. El trasllat físic de les mercaderies intervingudes cautelàrment sense autorització de l'òrgan competent, sempre que no es violin els precintes ni les mercaderies surtin de les instal·lacions on van ser intervingudes, excepte per causes de força major degudament justificades.

9. La no presentació de les etiquetes comercials als organismes de control, quan tinguin atribuïda aquesta funció.

Article 36. *Infraccions greus*

Són infraccions greus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. La falta dels registres o llibres registre o documents d'acompanyament, declaracions o, en general, qualsevol documentació que sigui preceptiva, així com els errors, les inexactituds o les omissions en aquests registres o documents que afectin les característiques dels productes o les mercaderies consignats.

2. Les inexactituds o els errors de quantitat als registres, als documents d'acompanyament, a les declaracions o, en general, a la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la real sigui superior a un cinc per cent.

3. El retard en les anotacions dels registres, en la presentació de declaracions i, en general, de la documentació que sigui preceptiva quan hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què s'havia d'efectuar el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació.

4. L'incompliment de l'obligació de remetre informació o documentació a l'autoritat competent o a l'organisme de control en el termini establert, l'aportació de dades falses, així com la dilació i l'oposició a la presa de mostres necessàries per a la inspecció.

5. La falta d'etiquetes, l'omissió d'indicacions obligatòries en aquestes etiquetes o la retolació de manera no indeleble quan siguin preceptives per als productes ecològics o per als emparats per una

denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat.

6. La utilització a l'etiquetatge, a la presentació o a la publicitat dels productes que regula aquesta Llei de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no compleixin el que estableix la normativa específica de la producció ecològica, de la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o per qualsevol altre règim de qualitat o que induïxin a confusió, excepte el que preveuen les infraccions molt greus.

7. L'incompliment de les normes específiques de la producció ecològica, la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o qualsevol altre règim de qualitat sobre característiques, pràctiques de producció, elaboració, transformació, conservació, emmagatzematge, transport, etiquetatge, envasament o presentació.

8. La tinença de maquinària, instal·lacions o substàncies prohibides o no considerades al plec de condicions establert reglamentàriament quan sigui preceptiva l'autorització corresponent per a l'elaboració o l'emmagatzematge dels productes a les instal·lacions o magatzems de les empreses productores, elaboradores o envasadores.

9. La manipulació o disposició en qualsevol forma de mercaderies intervingudes cautelament sense l'autorització preceptiva.

10. L'expedició, la comercialització o la circulació de productes emparats per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat, o de les seves matèries primeres, sense estar proveïts de les contraetiquetes, els precintes numerats o qualsevol altre mitjà de control establert per al tipus de protecció corresponent.

11. La producció, l'elaboració, l'envasament, l'etiquetatge o la comercialització de productes emparats per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat en establiments, explotacions, parcel·les, instal·lacions o indústries no inscrits als registres corresponents.

12. L'existència de productes o de matèries primeres necessaris per obtenir el producte en instal·lacions inscrites sense la documentació preceptiva que en reculli l'origen com a producte ecològic o emparat per la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat, o

l'existència a la instal·lació de documentació que acrediti existències de productes o de matèries primeres necessaris per a l'obtenció sense la contrapartida d'aquests productes; s'admet una tolerància del dos per cent en més o menys.

13. L'incompliment de la prohibició d'introduir, en instal·lacions inscrites en una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o en altres règims de qualitat, productes procedents de plantacions o instal·lacions que no hi estiguin inscrites, si aquesta condició està reflectida al plec de condicions.

Article 37. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. Les coaccions, amenaces, injúries, represàlies o qualsevol altra forma de pressió a les persones responsables o al seu equip tècnic encarregades de les funcions d'inspecció o control administratiu, així com a les persones instructores dels expedients sancionadors.

2. L'oposició dels operadors o els organismes de control, a subministrar informació, documentació o declaracions quan els hagi estat requerida per l'autoritat competent.

3. El subministrament de dades, informació, declaracions o documentació falses.

4. La comissió d'infraccions greus que, en tot o en part, siguin concurrents amb infraccions greus o molt greus de la normativa en seguretat alimentària, o que hagin servit per facilitar-les o encobrir-les, i que comporti un risc per a la salut pública.

5. El subministrament a indústries agroalimentàries de productes agroalimentaris, matèries o substàncies no permeses per elaborar els productes per als quals estan autoritzades aquestes indústries.

6. La producció o elaboració de productes emparats per aquesta Llei amb matèries primeres amb un origen no autoritzat en el corresponent plec de condicions.

7. L'ús, si no se'n té dret, d'indicacions, noms comercials, marques, símbols o emblemes que facin referència als noms protegits per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat que tinguin altres sistemes de protecció de qualitat agroalimentària, o que tinguin una similitud fonètica o gràfica amb els noms protegits o amb els signes o emblemes que en siguin característics, que puguin induir a confusió sobre la naturalesa, la qualitat o l'origen dels productes, encara que vagin acompanyats dels

termes *típus*, *estil*, *gènere*, *imitació*, *sucedani*, o altres d'anàlegs.

8. La possessió, la negociació o l'ús indeguts o la falsificació dels documents, les etiquetes i els altres elements d'identificació propis de les denominacions d'origen protegides, les indicacions geogràfiques protegides, les especialitats tradicionals garantides o de qualsevol altre règim de qualitat establert.

9. Qualsevol acció dels elaboradors que causi desprestigi o perjudici a la producció ecològica, la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o qualsevol altre règim de qualitat establert, o que tendeixi a produir confusió sobre la naturalesa veritable del producte.

10. La reincidència segons resolució ferma en la comissió d'una infracció greu en els darrers dos anys.

Article 38. Prescripció

1. Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

2. Les infraccions greus prescriuen al cap de dos anys a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

3. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

Article 39. Sancions

1. Les infraccions a què es refereix aquest capítol són sancionades per aplicació de les mesures següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de 150 € fins a 1.500 €.

b) Les infraccions greus, amb una multa de 1.501 € a 30.000 € i la retirada dels termes referits a la producció ecològica o acollida a règims de qualitat en els lots dels productes afectats. Es pot ultrapassar aquest import fins al quíntuple del valor de les mercaderies no conformes.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 30.001 € a 90.000 € i la retirada dels termes referits a la producció ecològica o acollida a règims de qualitat en els lots dels productes afectats. Es pot ultrapassar aquest import fins al dècuple del valor de les mercaderies no conformes.

2. En cas d'infraccions greus, l'òrgan al qual correspon de resoldre l'expedient sancionador pot acordar, com a sanció accessòria, la suspensió temporal de la inscripció en el registre d'operadors corresponent per un període màxim d'un any. En el cas d'infraccions molt greus, per un període mínim d'un any i màxim de cinc anys.

3. La imposició de les sancions pecuniàries s'ha de fer de manera que la comissió de les infraccions no sigui més beneficiosa per als infractors que no pas el compliment de les normes infringides, sempre d'acord amb el principi de proporcionalitat i amb l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció a imposar.

Article 40. Competències per a la imposició de sancions i per a la resolució de recursos

1. Correspon a l'autoritat competent acordar l'inici dels procediments sancionadors en matèria de producció agroalimentària ecològica i d'acollida a règims de qualitat i designar-ne l'instructor, així com la resolució d'aquests procediments sancionadors.

2. Un cop iniciat el procediment, l'autoritat competent pot adoptar les mesures cautelars adequades per garantir l'eficàcia de la resolució final.

3. L'autoritat de control és competent per instruir els expedients sancionadors i proposar les sancions corresponents.

4. El Govern és competent per resoldre els recursos contra aquestes resolucions.

Capítol sisè. Taxes

Article 41. Objecte i àmbit d'aplicació de la taxa

La taxa grava la tramitació administrativa i l'emissió d'autoritzacions i certificacions oficials lliurades en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 42. Fet imposable

Constitueixen fets generadors de la taxa la prestació dels serveis administratius que resultin en l'emissió d'autoritzacions o certificacions oficials en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 43. Obligat tributari

Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques que sol·licitin l'autorització de l'ús de la denominació de producte ecològic o de la consideració de producte subjecte a un règim de qualitat determinat o bé que sol·licitin la certificació de qualsevol circumstància relacionada amb aquestes autoritzacions.

Article 44. Import, meritament i pagament de les taxes

L'obligació de contribuir es genera en el moment de la sol·licitud i es fa efectiva en recollir la resolució o la certificació.

Les quotes tributàries corresponents a les taxes tenen els imports següents:

Autorització	20 euros
Renovació de l'autorització	7,43 euros
Certificació amb inspecció o control <i>in situ</i>	19,11 euros
Certificació sense inspecció o control <i>in situ</i>	7,43 euros
Còpia de l'autorització o de la certificació	3,18 euros

Aquests imports es poden actualitzar mitjançant la Llei del pressupost general.

Disposició derogatòria

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les disposicions següents:

1. La lletra *c* de l'article 2 de la Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
2. La lletra *b* de l'article 4 de Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
3. L'article 13 de la Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
4. Qualsevol disposició legal anterior de rang igual o inferior que contradigui les disposicions que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern ha d'aprovar, en el termini màxim de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor de la Llei, els reglaments necessaris per desenvolupar les normes aplicables a la producció ecològica i als règims de qualitat previstos.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 13 de febrer del 2018, sota el títol **Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

- 1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
- 2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la

presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra

Exposició de motius

L'arbitratge ha tingut un fort arrelament històric al Principat d'Andorra com a mecanisme de resolució de controvèrsies. No obstant això, la manca de regulació legal d'aquesta institució ha comportat que, a la pràctica, aquesta opció hagi estat sovint descartada per les parts, fins i tot en els casos en què s'havia previst inicialment. D'aquesta manera, les controvèrsies han acabat essent objecte d'un procés judicial.

La Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra va néixer amb les finalitats de facilitar i fomentar l'arbitratge, i també de donar resposta a les necessitats del món del comerç, nacional i internacional, oferint mecanismes alternatius de resolució dels conflictes mercantils d'una manera àgil, ràpida i eficaç. Al mateix temps, va situar el Principat d'Andorra al nivell de la resta de països del seu entorn, on l'arbitratge és una pràctica consolidada i presa en consideració pel món empresarial en el moment d'establir relacions comercials. L'aposta per l'arbitratge a Andorra es va consolidar amb l'adhesió al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitral estrangeres, adoptat a Nova York el 10 de juny de 1958 i que va entrar en vigor al Principat d'Andorra el 17 de setembre del 2015, de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article XII del Conveni esmentat.

Transcorreguts més de dos anys des de la promulgació de la Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra, és necessari donar un segon impuls a l'arbitratge, amb la creació d'una institució arbitral que promogui aquest arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes al Principat d'Andorra i que administri els arbitratges que li siguin encomanats.

L'article 15, apartat 1, de la Llei esmentada preveu expressament que les parts d'un procediment encomanin l'organització i l'administració de l'arbitratge i la designació dels àrbitres a una institució arbitral. Aquesta institució arbitral pot ser

la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra o qualsevol altra corporació de dret públic o entitat pública que pugui exercir funcions arbitrals segons les seves normes reguladores, així com les associacions i les entitats sense ànim de lucre que segons els seus estatuts s'atribueixin funcions arbitrals.

Amb vocació de donar compliment a aquesta prerrogativa legal, el Govern, a proposta conjunta de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, ha considerat oportú crear el Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra mitjançant la promulgació d'aquesta Llei, que pretén desenvolupar els objectius ja indicats en la mateixa Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra. En efecte, es tracta de dissenyar una institució que permeti incentivar l'arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes més enllà de l'àmbit jurisdiccional.

La Llei s'estructura en quatre títols i disset articles, una disposició transitòria i dos disposicions finals. El capítol primer fa referència a les disposicions generals i, en concret, a l'objecte i la denominació de la nova institució arbitral, a la naturalesa i el règim jurídic, a la composició i el nomenament, i a la seu. El capítol segon incideix en les funcions del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra. Al seu torn, el capítol tercer en regula l'estructura i el funcionament. Aquesta estructura es desglossa en el Ple i la Secretaria General del Tribunal esmentat, i al mateix temps s'estableixen les normes oportunes en relació amb la responsabilitat i la confidencialitat. Finalment, el capítol quart preveu les disposicions relatives al règim econòmic i comptable. Tot plegat sense perjudici del desenvolupament necessari dels preceptes esmentats a través dels estatuts del Tribunal i del reglament aplicable als arbitratges que administri aquest Tribunal.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte i denominació

1. L'objecte d'aquesta Llei és la constitució d'una institució arbitral que fomenti l'arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució dels conflictes, i que administri els arbitratges, nacionals o internacionals, amb seu al Principat d'Andorra, que li siguin encomanats.
2. La institució arbitral a què fa referència l'apartat anterior es denomina "Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra".
3. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:
 - a) TAPA: Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra;
 - b) COAA: el Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra;

c) la CCIS: la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis del Principat d'Andorra.

Article 2. Naturalesa i règim jurídic

1. El TAPA és una entitat de constitució legal amb personalitat jurídica pròpia, autonomia patrimonial i financera i plena capacitat per desenvolupar les seves finalitats.
2. El TAPA té plena independència dels poders públics i, en concret, de l'Administració general i dels organismes que la componen, i queda sotmès a l'ordenament jurídic privat excepte que aquesta Llei disposi altrament.

Article 3. Composició i desenvolupament

1. La CCIS i el COAA són socis de ple dret del TAPA.
2. La incorporació de nous socis al TAPA requereix, en tot cas, el compliment dels requisits que, a aquest efecte, s'estableixin als seus estatuts.
3. La CCIS i el COAA han d'elaborar els estatuts del TAPA i s'han d'encarregar de la configuració i el funcionament del seu òrgan de govern. També han d'elaborar el reglament aplicable als arbitratges que administri el TAPA i han d'establir el seu règim econòmic i comptable, d'acord amb el que prevegi aquesta Llei i les normes que la desenvolupin.

Article 4. Seu

La seu social del TAPA se situa dins el territori del Principat d'Andorra.

Capítol segon. Funcions

Article 5. Funcions

Les funcions del TAPA són les que estiguin vinculades a la realització de totes les actuacions necessàries per desenvolupar l'arbitratge al Principat d'Andorra, amb respecte dels principis d'aquesta Llei i dels seus estatuts. A títol enunciatiu i no limitatiu, el TAPA té les funcions següents:

- a) Administrar els arbitratges, nacionals i internacionals, que li siguin encomanats, tant en dret com en equitat.
- b) Mantenir la infraestructura i els mitjans humans i tècnics necessaris per prestar el servei d'administració dels arbitratges nacionals i internacionals amb seu al Principat d'Andorra.
- c) Fomentar les condicions necessàries per situar el Principat d'Andorra en condicions de competir amb la resta de seus arbitrals internacionals.
- d) Desenvolupar i fomentar activitats per a l'estudi, la investigació i la divulgació de l'arbitratge, prenent en consideració els estàndards internacionals en la matèria.

e) Coordinar-se amb tots els poders públics per tal d'assegurar la implantació de l'arbitratge al Principat d'Andorra.

f) Promocionar activament el TAPA en els fòrums d'arbitratge internacionals.

g) Regular el procediment d'arbitratge i de determinació dels àrbitres, de conformitat amb el que estableixin aquesta Llei i el reglament del TAPA.

h) Vetllar pel compliment de les condicions de capacitat i independència dels àrbitres, i la transparència del seu nomenament.

i) Elaborar els informes i dictàmens que li siguin sol·licitats en relació amb els problemes que pugui suscitar la pràctica de l'arbitratge, tant nacional com internacional.

j) Estudiar i analitzar els drets arbitrals nacionals i internacionals, elevant als poders públics les propostes que consideri escaients en la matèria.

Capítol tercer. Estructura i funcionament

Secció primera. Òrgans de govern i responsabilitat

Article 6. Òrgans de govern

Els òrgans de govern del TAPA són el Ple i la Secretaria General.

Article 7. Règim contractual del personal

1. La relació professional existent entre els empleats del TAPA i el mateix TAPA es regeix pels contractes privats que se signin entre aquestes dos parts.

2. El Ple del TAPA fixa les condicions i les formalitats dels contractes d'acord amb les polítiques de gestió de les persones i de remuneració aprovades pel mateix Ple.

Article 8. Responsabilitat

1. La responsabilitat del TAPA es limita al seu àmbit patrimonial i els seus socis no responen dels deutes que tingui.

2. El Ple, la Secretaria General i el personal contractat han de complir fidelment amb les disposicions legals, reglamentàries i contractuals que defineixen les seves funcions.

3. El TAPA ha de contractar una pòlissa de responsabilitat civil que cobreixi els danys que pugui causar amb la prestació del servei d'administració dels arbitratges, i que sigui proporcional a la naturalesa i l'abast del risc assumit amb la prestació del servei esmentat. En qualsevol cas, però, el Govern determina quin és l'import mínim que ha de cobrir la pòlissa.

4. El TAPA ha d'exigir que els seus àrbitres tinguin contractada una pòlissa de responsabilitat civil professional que cobreixi els danys que puguin causar en l'exercici de la seva professió d'àrbitres, d'acord amb l'import mínim que determini el Govern.

Secció segona. El Ple del TAPA

Article 9. Composició i funcionament

1. El Ple del TAPA està compost per set membres amb dret de vot. Tres membres són nomenats per la CCIS i tres membres són nomenats pel COAA. Els tres membres nomenats per la CCIS i els tres membres nomenats pel COAA nomenen un setè membre que exerceix les funcions de president.

2. El Ple del TAPA nomena el secretari general, que assisteix al Ple amb veu però sense vot i que actua com a secretari del Ple.

3. Els estatuts del TAPA han d'establir les normes de funcionament del Ple i el sistema de nomenament dels membres amb dret de vot i del secretari general, el termini dels seus mandats i el règim disciplinari, així com els procediments necessaris per evitar el bloqueig en la presa de decisions, tenint en compte la paritat en la composició del Ple.

Article 10. Requisits i incompatibilitats

1. Els membres del Ple del TAPA han de reunir les característiques d'independència i imparcialitat necessàries, i han de vetllar primordialment pel bon funcionament de la institució arbitral.

2. Els membres del Ple del TAPA han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, amb coneixements idonis per exercir les funcions inherents al càrrec i amb una experiència professional adequada.

3. Es considera que són persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional les persones que tenen una bona reputació personal i professional, la imatge pública de les quals correspon a la de bons administradors, i que:

a) No tenen antecedents penals per delictes dolosos, i en concret per delictes de falsedat, d'infidelitat en la custòdia de documents, de violació de secrets, de malbaratament de cabals públics, de descobriment i revelació de secrets o contra el patrimoni.

b) No estan ni han estat inhabilitades per exercir càrrecs públics, o d'administració o de direcció, al Principat d'Andorra o a l'estranger.

4. En el moment en què els membres del Ple del TAPA deixin de tenir la condició de persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, pel fet de ser condemnats o processats per la comissió de qualsevol infracció penal, ho han de comunicar al Ple.

5. Els estatuts del TAPA han de reflectir les condicions de l'experiència professional adequada.

6. Els membres del Ple del TAPA han de ser preferiblement de nacionalitat andorrana, però es pot recórrer a persones no andorranes si ho justifica la seva vàlua, els seus coneixements i la seva experiència en la matèria.

7. El càrrec de membre del Ple del TAPA és incompatible amb qualsevol altre càrrec o funció de caràcter públic prestat al servei de l'Administració de justícia, així com qualsevol altra activitat que pugui posar en perill la independència i la imparcialitat en l'exercici del càrrec.

8. Els membres del Ple del TAPA no poden intervenir com a àrbitres o assessors de part en els assumptes sotmesos a arbitratge, llevat que així hagi estat acordat expressament per les parts de l'arbitratge. En aquest cas, el nomenament es porta a terme d'acord amb les previsions dels estatuts del TAPA i el reglament aplicable als arbitratges que administri el TAPA.

9. Quan qualsevol dels membres del Ple del TAPA estigui involucrat directament o indirectament, per qualsevol causa o motiu, en un procediment pendent davant el TAPA, ha de manifestar aquest fet al secretari general des del moment en què tingui coneixement d'aquesta situació. La persona en qui concorri aquesta circumstància no pot participar en els debats o en la presa de decisions en relació amb aquest arbitratge, ni pot accedir a cap documentació o informació de cap tipus relacionada amb l'arbitratge esmentat o rebre-la.

Article 11. Cessament i separació

Els membres del Ple del TAPA cessen en el càrrec per qualsevol de les causes següents:

- a) Per la finalització del període per al qual han estat nomenats.
- b) Per la renúncia presentada per escrit davant de qui els ha nomenat.
- c) Per defunció.
- d) Per incapacitat declarada mitjançant una resolució judicial ferma.
- e) Per la condemna per la comissió d'un delictes major dolós.

Secció tercera. La Secretaria General

Article 12. Regulació

La composició de la Secretaria General, que encapçala el secretari general, el sistema de designació i elecció dels seus membres, i les seves normes de funcionament són acordats per la CCIS i

el COAA, i s'estableixen als estatuts del TAPA d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Secció quarta. Confidencialitat

Article 13. Caràcter confidencial de les activitats

1. Els membres del TAPA, i en concret els membres del Ple i de la Secretaria General, així com el personal contractat i els àrbitres, tenen el deure de confidencialitat per raó del càrrec o la funció que porten a terme.

2. Tots els documents remesos al TAPA o que n'emanin en l'administració dels procediments arbitral es comuniquen exclusivament als membres del TAPA, atès que tenen caràcter confidencial.

3. Els debats i els acords adoptats en el si del TAPA són de caràcter confidencial.

Capítol quart. Règim econòmic i comptable

Article 14. Naturalesa

1. El TAPA no té ànim de lucre ni naturalesa d'organització mercantil.

2. Els estatuts del TAPA han de preveure el seu règim econòmic, que, en tot cas, ha de respectar el principi segons el qual el TAPA s'ha de sostenir amb els honoraris que generi amb la seva participació en els arbitratges que administri, partint de la dotació inicial feta per la CCIS i el COAA.

Article 15. Pressupost

La Secretaria General elabora cada any el pressupost del TAPA, que ha d'aprovar el Ple.

Article 16. Gestió i administració

1. El TAPA administra els seus recursos propis amb total independència, respectant els principis d'eficiència, eficàcia i prudència, i valorant en cada cas les circumstàncies concretes que concorrin.

2. El TAPA, a més, pot rebre herències, llegats i donacions; posseir, gravar i alienar tota classe de béns; percebre retribució pels serveis que pugui prestar a terceres persones, i aplicar lliurement els seus recursos.

Article 17. Formulació i aprovació dels comptes anuals i liquidació pressupostària

1. La Secretaria General del TAPA elabora la proposta dels comptes anuals i la liquidació pressupostària. La proposta dels comptes anuals, inclosa la proposta de liquidació pressupostària, ha de ser sotmesa al Ple del TAPA perquè es formuli i s'aprovi en el termini màxim de tres mesos a comptar de la data del tancament de l'exercici.

2. El Ple del TAPA pot sotmetre els comptes anuals a una auditoria de comptes.

Disposició transitòria

L'autorització per a la creació del TAPA caduca en el termini de dos anys a comptar del dia en què entri en vigor aquesta Llei si durant aquest termini no s'ha sol·licitat l'autorització per començar-ne l'activitat.

Disposició final primera

S'introdueix una nova lletra *q* a l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, la qual queda redactada com segueix:

“q) El Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra.”

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 13 de febrer del 2018, sota el títol **Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de Llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra

L'odontologia és una professió sanitària que s'ocupa de la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les alteracions de les dents i teixits adjacents del cap, el coll i la boca.

Els odontòlegs, també coneguts com a dentistes, són les persones que posseeixen els coneixements,

l'experiència i la titulació necessaris per practicar l'odontologia o qualsevol de les seves branques. La societat demana cada vegada més una especialització en tots els camps professionals, inclòs el de l'odontologia i l'estomatologia. La professió d'odontòleg i estomatòleg respon, doncs, a determinades necessitats socials d'interès públic a les quals dona solució amb actuacions específiques. El reconeixement acadèmic i formatiu d'aquesta professió és fruit del disseny curricular de les formacions, d'acord amb la titulació específica per poder-la exercir.

Un dels objectius de l'organització col·legial és la regulació i l'ordenació de l'exercici de l'activitat professional relacionada amb l'odontologia i l'estomatologia, i també la salvaguarda i l'observança dels seus principis ètics, deontològics i jurídics. Amb aquest objectiu, disposa de competències per elaborar i vigilar el compliment de la professió, amb subjecció a les lleis, i vetlla per la protecció de la salut de les persones i el respecte dels principis ètics i deontològics.

De conformitat amb el que estableix l'article 15 de Decret legislatiu del 26 de febrer del 2014, de publicació del text refós de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, que regula l'extensió de l'organització col·legial mitjançant la llei a les professions que n'estan mancades, es considera oportuna i necessària la creació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra per integrar tots els professionals que, amb la titulació específica, exerceixen les funcions que els són pròpies.

És per aquest motiu que es promou aquesta Llei que es divideix en sis articles, quatre disposicions transitòries i una disposició final. L'article 1 crea el Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra; l'article 2 defineix l'objecte de l'organització col·legial de l'odontologia i l'estomatologia; l'article 3 determina l'àmbit territorial del Col·legi; l'article 4 fa referència a la titulació i la integració dels professionals concernits; l'article 5 està dedicat a l'estructura interna i el funcionament del Col·legi, tot determinant les normes que li són aplicables, i l'article 6 esmenta els ministeris del Govern i les administracions públiques amb els quals el Col·legi s'ha de relacionar.

Les disposicions transitòries incideixen en la constitució de l'assemblea constituent del Col·legi; en l'aprovació i el registre dels estatuts definitius; en l'elecció dels càrrecs prop dels òrgans de govern; en l'obtenció de la capacitat d'obrar col·legial, i en l'obligació de col·legiació dels professionals

concernits. Finalment, la disposició final determina la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. Creació

Es crea el Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra, com a entitat amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per fer complir les seves finalitats.

Article 2. Objecte

L'objecte de l'organització col·legial de l'odontologia i l'estomatologia és la regulació i l'ordenació de l'exercici de l'activitat professional en qualsevol de les seves modalitats, i també la salvaguarda i l'observança dels seus principis ètics, deontològics i jurídics.

Article 3. Àmbit territorial

L'àmbit territorial del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs és el Principat d'Andorra.

Article 4. Titulació i integració

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra agrupa els professionals de l'odontologia i l'estomatologia que disposin d'una titulació oficial d'ensenyament superior degudament reconeguda al Principat d'Andorra. La integració s'ha de fer d'acord amb el que disposen els estatuts del Col·legi i les normes reguladores dels col·legis professionals.

Article 5. Estructura i funcionament

L'estructura interna i el funcionament del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra han de ser democràtics. El Col·legi es regeix en les seves actuacions per la normativa bàsica estatal en matèria de col·legis professionals, per aquesta Llei, pels seus propis estatuts, per la resta de normativa interna i per tota la normativa restant que li sigui d'aplicació general o subsidiària.

Article 6. Relacions amb les administracions públiques

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra s'ha de relacionar amb els ministeris del Govern que tinguin competència en matèria de salut i de professions titulades, i amb la resta d'administracions públiques, quan calgui, per a les seves activitats professionals.

Disposició transitòria primera

Els membres de l'òrgan de govern del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han de convocar una assemblea general extraordinària, que tindrà el caràcter d'assemblea constituent del Col·legi, la qual ha d'aprovar els estatuts definitius del Col·legi i

escollir les persones que ocuparan els càrrecs corresponents en els òrgans de govern de la institució.

Disposició transitòria segona

Els estatuts definitius, una vegada aprovats, juntament amb la certificació de l'acta de l'assemblea constituent, s'han de remetre al Registre de Professionals Titulats, Col·legis i Associacions Professionals, als efectes escaients.

Disposició transitòria tercera

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs del Principat d'Andorra obté la capacitat plena d'obrar des de la constitució dels seus òrgans de govern.

Disposició transitòria quarta

D'acord amb les disposicions del Decret legislatiu del 26 de febrer del 2014, de publicació del text refós de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, l'obligació de col·legiació es produeix quan entri en vigor aquesta Llei per a les persones que en aquell moment estiguin exercint en tasques pròpies de l'odontologia i l'estomatologia, i estiguin en possessió de la titulació acadèmica exigida. Aquests dos requisits s'han d'acreditar davant la Junta de Govern en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 7 de febrer del 2018, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la

presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans

La cooperació entre els països de la regió iberoamericana va iniciar-se amb la celebració periòdica de les cimeres de caps d'Estat i de Govern que van tenir lloc per primera vegada a Guadalajara, Mèxic, l'any 1991. En aquesta primera Cimera es va constituir la Conferència Iberoamericana de Caps d'Estat i de Govern amb la participació d'estats d'Amèrica i d'Europa. L'any 1995, durant la cinquena Cimera, els estats membres van decidir establir un marc institucional per a la cooperació en el marc de la Conferència Iberoamericana i van adoptar el Conveni de Bariloche. Anys més tard i donada la necessitat de crear un òrgan adient de suport institucional a la Conferència Iberoamericana, es va establir la Secretaria General Iberoamericana (SEGIB) el 2004 mitjançant el Conveni de Santa Cruz de la Sierra. Andorra és part d'ambdós convenis i, per tant, forma part de la comunitat iberoamericana, davant la qual ha manifestat la seva col·laboració i relació d'amistat basada en un ideari comú.

La cooperació iberoamericana és un sistema complex en què s'interrelacionen diversos actors institucionals, polítics, socials i econòmics presidits pels països iberoamericans. En aquest sentit, el Sistema Iberoamericà Intergovernamental en el seu conjunt està integrat per la Conferència Iberoamericana (constituïda per 22 estats membres, per la Secretaria Pro-Tèmpore, formada pel país amfitrió de cada Cimera, per la Secretaria General Iberoamericana i per d'altres òrgans) i pels organismes iberoamericans sectorials: l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (OEI), l'Organisme Internacional de la Joventut per a Iberoamèrica (OIJ), l'Organització Iberoamericana de Seguretat Social (OISS) i la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans (Comjib).

Amb aquesta consolidació com a sistema es vol construir un espai de diàleg iberoamericà basat en la convergència i el consens, d'acord amb els trets

fonamentals següents: la unitat en la diversitat; la democràcia representativa i la defensa i promoció dels drets humans i la participació dels ciutadans; el respecte als principis del dret internacional de no-intervenció i d'igualtat jurídica entre els estats; el respecte al principi de sobirania i el dret de cada poble a construir lliurement en pau, estabilitat i justícia el seu sistema polític i les seves institucions; l'educació i la cultura, bases de la prosperitat social, i finalment, la promoció d'una cultura de cooperació i solidaritat.

Aquest darrer aspecte és el que encarna la Comjib. Aquesta organització internacional, instituïda pel seu Tractat constitutiu o Tractat de Madrid, reuneix cada dos anys tots els ministres de Justícia i altres autoritats homòlogues de la comunitat iberoamericana. El Tractat constitutiu de la Comjib es va adoptar a Madrid el 7 d'octubre de 1992 i va entrar en vigor l'1 de setembre de 1998. En l'actualitat, són quinze els estats part, entre els quals es troben Espanya i Portugal.

El ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, Xavier Espot, va signar el Tractat constitutiu l'11 de desembre del 2017 a Madrid.

La Comjib té com a objectiu general millorar la justícia dins de la regió iberoamericana. Amb aquesta finalitat promou la creació de polítiques públiques aplicables pels estats membres i la constitució d'aliances regionals i subregionals com a instrument per construir un espai jurídic més unit i coherent. Les línies principals de treball de la Comjib són: la lluita contra la delinqüència organitzada transnacional; la reforma dels sistemes penitenciaris; la modernització de l'Administració de justícia; l'accés a la justícia; la prevenció del delictes, i la consolidació institucional dels ministeris de Justícia i autoritats homòlogues.

El Tractat constitutiu consta de disset articles: els articles 1 i 2 estableixen l'origen i la seu de la Comjib; l'article 3 enuncia els seus objectius; l'article 4 fixa el principi de no-ingerència; els articles 5 a 14 detallen les característiques i els òrgans de la Comjib i en precisen el finançament; finalment, els articles 15 a 17 estableixen les disposicions finals.

Un cop ratificat, el Tractat entrarà en vigor noranta dies després del dipòsit de l'instrument de ratificació.

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

La ratificació del Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Tractat.

Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans

Els estats signataris d'aquest Tractat,

Conscients dels profunds vincles històrics, culturals i jurídics que els uneixen;

Volent traduir aquests vincles en instruments jurídics de cooperació;

Reconeixent la important contribució a aquesta tasca, realitzada fins ara per la Conferència de ministres de justícia dels països hispano lusitans americans, instituïda per l'Acta de Madrid de 1970;

Decidits a continuar aquesta obra mitjançant l'adopció d'un instrument internacional adequat;

Considerant que la Conferència de ministres de justícia dels països hispano lusitans americans, en la reunió d'Acapulco de 1988, va recomanar celebrar una conferència extraordinària de plenipotenciaris a Espanya el 1992, amb motiu del cinquè centenari, per adoptar aquest instrument;

Han resolt adoptar un Tractat internacional constitutiu de la Conferència de ministres de justícia dels països iberoamericans, i a aquest efecte han designat els plenipotenciaris respectius, els poders dels quals han estat reconeguts degudament. Aquests plenipotenciaris han convingut les disposicions següents:

Article 1. *Constitució*

La Conferència de ministres de justícia dels països iberoamericans (d'ara endavant, "la Conferència") és una organització de caràcter intergovernamental, resultat de l'evolució de la Conferència de ministres de justícia hispano lusitans americans i les Filipines, instituïda per l'Acta de Madrid del 19 de setembre de 1970.

Article 2. *Seu*

La Conferència té la seva seu a Madrid.

Article 3. *Objectius*

1. La Conferència té per objecte l'estudi i la promoció de formes de cooperació jurídica entre els estats membres, i a aquest efecte:

- a) Elabora programes de cooperació i n'analitza els resultats.
- b) Adopta tractats de caràcter jurídic.
- c) Adopta resolucions i formula recomanacions als estats.
- d) Promou consultes entre els països membres sobre qüestions de naturalesa jurídica i d'interès comú i designa comitès d'experts.

e) Elegeix els membres de la Comissió Delegada i el secretari general.

f) Duu a terme qualsevol altra activitat encaminada a aconseguir els objectius que li són propis.

2. Per realitzar adequadament els seus fins, la Conferència pot establir relacions amb altres organitzacions, i especialment amb l'Organització d'Estats Americans, el Consell d'Europa i la Comunitat Europea.

Article 4. *Principi de no-ingerència*

En cap cas s'admeten a consideració matèries que segons el criteri del país afectat suposin una ingerència en els seus assumptes interns.

Article 5. *Membres*

1. La Conferència està oberta a tots els estats integrants de la Comunitat de Països Iberoamericans representats pels ministres de Justícia o equivalents. Cada estat part disposa d'un vot.

2. L'exclusió o la suspensió d'un estat part només es pot produir pel vot de les dos terceres parts dels estats part.

Article 6. *Idiomes*

Els idiomes oficials i de treball de la Conferència són l'espanyol i el portuguès.

Article 7. *Òrgans*

Són òrgans de la Conferència la Comissió Delegada i la Secretaria General Permanent.

Article 8. *Quòrum*

1. La Conferència queda vàlidament constituïda amb la majoria dels estats part.

2. Les recomanacions dirigides als estats part, l'adopció de tractats, i l'adopció i la liquidació del pressupost, exigeixen una majoria de les dos terceres parts dels estats part presents.

3. Les resolucions restants exigeixen una majoria simple dels estats part presents.

Article 9. *Personalitat*

La Conferència té personalitat jurídica.

Article 10. *Privilegis i immunitats*

La Conferència gaudeix en el territori dels estats part dels privilegis i les immunitats, de conformitat amb el dret internacional, requerits per a l'exercici de les seves funcions. Aquests privilegis i immunitats poden ser definits per acords conclusos per la Conferència i l'estat part afectat.

Article 11. *Finançament*

1. El pressupost de la Conferència es finança mitjançant contribucions dels estats part, segons les

regles de repartiment establertes per la Conferència, tenint en compte el nivell de desenvolupament econòmic de cadascun.

2. El pressupost té caràcter triennial i és elaborat per la Secretaria General. La Conferència aprova el pressupost, així com la seva execució.

Article 12. Comissió Delegada

La Comissió Delegada de la Conferència està integrada per cinc membres, elegits en cadascuna de les Conferències entre els participants, per majoria de la meitat més un dels vots emesos. El seu mandat dura fins a la nova elecció i els seus membres poden ser reelegits.

Article 13. Funcions de la Comissió Delegada

La Comissió Delegada assumeix, quan la Conferència no està reunida, les funcions que li són encomanades en els lletres a), d) i f) de l'apartat 1 de l'article 3; acorda convocar la Conferència, assenyalant el lloc i la data de la reunió; elabora el projecte de l'ordre del dia, d'acord amb les prioritats establertes per la Conferència, i adopta els textos que han de ser sotmesos a la decisió de la Conferència.

Article 14. Secretaria General Permanent

La Secretaria General Permanent de la Conferència està formada per un secretari general elegit per la Conferència.

Article 15. Disposicions finals

1. Aquest Tractat queda obert a la signatura dels estats membres de la Comunitat dels Països Iberoamericans.

2. La durada d'aquest Tractat és il·limitada.

3. Cada Estat contractant pot denunciar aquest Tractat enviant una notificació en aquest sentit al secretari general. La denúncia tindrà efecte sis mesos després de la data de la notificació.

4. Aquest Tractat serà sotmès a ratificació o adhesió. Els instruments respectius s'han de dipositar a la Secretaria General Permanent de la Conferència.

5. Fins a l'entrada en vigor d'aquest Tractat continua vigent l'Acta Final de la Conferència de Madrid del 19 de setembre de 1970, així com el Reglament adoptat per la Resolució núm. 4 de la Conferència de ministres de justícia dels països hispano lusitans americans i les Filipines.

Article 16. Entrada en vigor

1. Aquest Tractat entrarà en vigor el primer dia del tercer mes que segueix el dipòsit del setè instrument de ratificació o d'adhesió, adreçat a la Secretaria General Permanent de la Conferència.

2. Respecte a cadascun dels estats que el ratifiquin o s'hi adhereixin després de la data del dipòsit esmentat en l'apartat anterior, el Tractat entrarà en vigor al cap de noranta dies, comptats a partir del dipòsit de l'instrument de ratificació o adhesió respectiu.

Article 17

El secretari general de la Conferència notifica als estats que siguin part d'aquest Tractat:

a) El dipòsit dels instruments de ratificació o d'adhesió.

b) La data d'entrada en vigor del Tractat.

c) Qualsevol denúncia del Tractat i la data de recepció de la notificació respectiva.

Madrid, 7 d'octubre de 1992, fet en dos exemplars, en els idiomes espanyol i portuguès, els textos dels quals són igualment feaents. Per tal de testimoniar-ne l'autenticitat, els plenipotenciaris sotasignats, autoritzats degudament pels seus governs respectius, han firmat aquest Tractat.

Situació el 5 de febrer del 2018 del Tractat constitutiu de la Conferència de Ministres de Justícia dels Països Iberoamericans

Estats part:

	Ratificació	Entrada en vigor
Argentina	05/12/2011	04/03/2012
Bolívia	14/02/2017	15/05/2017
Brasil	12/03/1997	01/09/1998
Colòmbia	13/03/1996	01/09/1998
El Salvador	28/07/2006	26/10/2006
Equador	24/04/2017	23/07/2017
Espanya	25/05/1993	01/09/1998
Guatemala	13/10/2014	11/01/2015
Mèxic	03/01/2008	02/04/2008
Nicaragua	10/06/2009	08/09/2009
Panamà	13/01/1997	01/09/1998
Perú	15/09/1993	01/09/1998
Portugal	26/06/1998	01/09/1998
Uruguai	03/12/2007	03/03/2008
Xile	22/05/1995	01/09/1998

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877